

ת"פ 45818/03/12 - מדינת ישראל נגד יוסוב אברמוביץ, ויקטור מקרוב, שלומי זיבק, פבל ויסרמן, עופר בן זונדון

בתי המשפט

ת"פ 45818-03-12
14 יולי 2015

בית משפט השלום קריית גת

בפני: כב' השופטת נגה שמואלי-מאיר

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

- 1.. יוסוב אברמוביץ
- 2.. ויקטור מקרוב
- 3.. שלומי זיבק
- 4.. פבל ויסרמן
- 5.. עופר בן זונדון

הנאשמים

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד - זהר שפק

הנאשם 2 ובא כוחו עו"ד - ליאור רונן בשם עו"ד קוצר

הנאשם 3 ובא כוחו עו"ד - ליאור רונן

הנאשם 4 ובא כוחו עו"ד - ליאור רונן בשם עו"ד מקלר #1# <

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

תיק זה מצא דרכו למותב הדיונים המקדמיים לאחר שעבר גלגולים רבים. קצרה היריעה מלפרט את מכלול המותבים וההליכים אליהם נותב התיק, אך אציין בקצרה כי כתב האישום הוגש לבית משפט השלום באשדוד, שם נקבע בתחילה להוכחות, בהמשך הועבר לגישור פלילי בפני כב' נשיא בתי משפט השלום במחוז דרום, לאחר מכן מצא את דרכו לפתחו של מותב נוסף, ובסופו של דבר הגיע לפתחו של מותב זה לצורך קיום דיון מקדמי לפי סעיף 143א לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982. יצוין, כי בין לבין, כפי שיפורט בהמשך, נגזר דינם של שניים מבין חמשת הנאשמים. כעת, הגיעה העת לגזור דינם של שלושת הנאשמים הנותרים.

כללי:

עמוד 1

1. בעניינם של הנאשמים 1, 2, 3 ו- 4 נקבע כי ביצעו עבירות של קשירת קשר לעוון וגניבה בצוותא חדא (ריבוי עבירות) בניגוד לס' 499(א)(2), 383(א)(1), 384 ו-29 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**") ובעניינו של הנאשם 5 נקבע כי ביצע עבירה אחת של גניבה בצוותא חדא בניגוד לס' 383(א)(1), 384 ו-29 לחוק העונשין.

2. על פי הנטען בכתב האישום המתוקן, במועדים שונים בחודש מאי בשנת 2010 ובהיותם מועסקים כנהגי משאיות בחברת ההובלות "שפר את לוי בע"מ", (להלן: "**החברה**") קשרו הנאשמים קשר ביניהם לגנוב דלק ממעבידם. במסגרת הקשר ולשם קידומו היה נאשם מספר 1 (שעניינו נדון בנפרד ביום 7/12/2014), אשר שימש באותה עת איש בטחון של החברה ומתוקף תפקידו היה אמון על עבודת הנאשמים 2-5, ובכלל זה פיקוח אחר תנועותיהם, ועל כך שהם אינם מועלים בתפקידם וגונבים דלק, מגיע אל מקום הגניבה באמצעות רכב מסוג פורד, מצויד במכלי פלסטיק ובצינורות הכוללים מנגנון לעקיפת החותם האלקטרוני ("הפלומבה") המותקן על גבי מכליות הדלק, ואילו נאשמים 2-5 היו מרוקנים את הדלק אל תוך המכלים באמצעות הצינורות. בהמשך, ומשהנאשמים היו עוזבים את המקום, היה נאשם 1 אוסף את המכלים ומוכר את הדלק בתמורה כספית שאומדנה אינו ידוע.

עוד על פי הנטען, הנאשמים גנבו בצוותא חדא מהחברה דלק בערך משוער של למעלה מ- 50,000 ₪.

3. על פי הנטען בכתב האישום, הנאשם 1 גנב בצוותא חדא דלק ממעבידו ב- 10 הזדמנויות שונות כמות של 43 מכלי דלק בין המועדים 25/5/2010-12/5/2010.

על פי הנטען בכתב האישום, הנאשם 2 גנב בצוותא חדא דלק ממעבידו ב- 7 הזדמנויות שונות כמות של 24 מכלי דלק בין המועדים 12/5/2010-25/5/2010.

על פי הנטען בכתב האישום, הנאשם 3 גנב בצוותא חדא דלק ממעבידו ב- 4 הזדמנויות שונות כמות של 26 מכלי דלק בין המועדים 12/5/2010-25/5/2010.

על פי הנטען בכתב האישום, הנאשם 4 גנב בצוותא חדא דלק ממעבידו ב- 2 הזדמנויות שונות מספר מכלי דלק בכל הזדמנות בין המועדים 12/5/2010-16/5/2010.

על פי הנטען בכתב האישום, הנאשם 5 גנב בצוותא חדא דלק ממעבידו בהזדמנות אחת ביום 18/5/2010 כמות של 4 מכלי דלק.

יצוין, כי לא הייתה מחלוקת בין הצדדים כי תכולתו של כל מיכל נעה בין 20 ל- 25 ליטרים.

4. ביום 7/12/2014 הורשע הנאשם 1 בהתאם להודאתו במסגרת הסדר טיעון בכתב האישום המתוקן. בית המשפט קיבל את הסדר הטיעון שגובש בין הצדדים לעניין העונש וגזר על הנאשם 1 מאסר מותנה בן 8 חודשים למשך 3 שנים, קנס בסך 500 ₪, התחייבות כספית וצו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 220 שעות.

5. ביום 8/6/2014 נקבע כי הנאשם 5 ביצע את המיוחס לו בהתאם להודאתו, תוך שבית המשפט קיבל את הסדר הטיעון שגובש בין הצדדים לעניין העונש והשית עליו פיצוי בסך 1,000 ש"ח לעמותת על"ם (עמותה לנוער במצבי סיכון) ללא הרשעה.

א. טענות הצדדים:

6. המאשימה עתרה להטיל על הנאשמים עונש של **מאסר מותנה ממושך ומרתיע, עבודות לתועלת הציבור, קנס, פיצוי והתחייבות** תוך שטענה כי מתחם הענישה הראוי בעבירות גניבה בנסיבות מקלות נע בין של"צ/מאסר מותנה לבין שישה חודשי מאסר, ואילו בעבירות גניבה בנסיבות מחמירות, נע מתחם הענישה בין מאסר קצר לבין 24 חודשי מאסר בפועל. לשיטת המאשימה, הגניבה המיוחסת לנאשמים בוצעה בנסיבות מחמירות, בכמויות גדולות, בהתארגנות מוקדמת, בתחכום ובדרך שבה לא ניתן היה לגלות בנקל את ביצוע העבירה.

בכל הנוגע לנאשם 2 - ויקטור מקרוב

7. הסניגור הפנה לנסיבותיו האישיות של הנאשם 2, ובכלל זה לגילו, למצבו הרפואי ולאירוע המוחי אשר עבר בחודש מרץ האחרון, תוך הצגת מסמכים רפואיים רלוונטיים, להעדר עבר פלילי, להודאתו במיוחס לו, לחיסכון בזמן שיפוטי, לחלוף הזמן מאז בוצעו העבירות, להמלצתו החיובית של שירות המבחן, ועתר להימנע מהרשעתו של הנאשם ולהסתפק ברכיבי הענישה עליהם המליץ שירות המבחן. זאת ועוד, הסניגור הציג מסמך הימנו עולה כי הנאשם פיצה את החברה בסך של 12,000 ₪.

8. הנאשם הביע חרטה על מעשיו, והתחייב כי הם לא יישנו. כמו כן, הנאשם הביע חשש כי הרשעה בדין תפגע בפרנסתו תוך שהציג בפני בית המשפט מכתב ממעסיקו.

כל צד הגיש פסיקה התומכת בעמדתו.

ב. תסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם 2 :

9. מתסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו של הנאשם 2 ביום 3/12/2014 עולה, כי מדובר בנאשם בן 47; יליד רוסיה; עלה לישראל עם משפחתו בשנת 1999; גרוש; מתגורר עם גרושתו בגן יבנה ואב לשתי בנות; עובד כנהג משאית מזה כארבע שנים בחברת "ח המפרץ"; סובל ממחלות הסוכרת והפטטיס B ונוטל טיפול תרופתי; נעדר כל עבר פלילי.

10. שירות המבחן מפרט מקורותיו של הנאשם אשר מפאת צנעת הפרט לא ארחיב, לבד מלציין כי הנאשם סיים לימודיו בארץ מוצאו כנדרש; שירת שירות צבאי מלא בתפקיד נהג; לאחר עלייתו לישראל השתלב כנהג משאית בחברת המעביד מושא האישום במשך 10 שנים; אביו נפטר בשנת 2000 ממחלת הסרטן בארץ מוצאו, הנאשם תיאר קשר טוב עם אביו במהלך השנים והיווה עבורו דמות לחיקוי; אמו סובלת מבעיות בריאותיות, מתגוררת ברוסיה והנאשם נמצא בקשר תקין עמה; קצין הבטיחות של החברה בה מועסק הנאשם היום תיאר את הנאשם כאחד מהנהגים המסורים והאחראים בחברה וכי **הרשעתו בפלילים תימנע כניסתו לנמלים השונים, דבר שיביא לפיטוריו ויפגע בפרנסתו.**

11. הנאשם 2 תיאר בפני שירות המבחן כי מאז ביצוע העבירה ובשל ההליך המשפטי המתנהל כנגדו עלו נישואיו על שרטון שהוביל לגירושם, ולאחר שנה של פרידה שבו בני הזוג לחיות יחד.

שירות המבחן התרשם כי תגובתה של בת הזוג לביצוע העבירות ופרידתה מן הנאשם היוו עבורו גבול ברור ומרתיע והבנה

של השלכות מעשיו על חיי משפחתו.

12. הנאשם 2 תיאר בפני השירות את עבודתו במהלך כעשר שנים בחברה כעבודה מאומצת, בה השכר הזעום לו זכה לא תאם את השעות הארוכות בהן עבד. הנאשם 2 תיאר עוד בפני השירות כי במהלך עבודתו בחברה נחשף לתופעה של גניבת דלק מצד עובדי החברה, התנהגות אשר הפכה לנורמה בענף, תוך שלדבריו נטל את הדלק לצרכיו האישיים, לביתו ולרכבו, וחש כי במידה ולא ישתף פעולה עם נאשם 1 שנטל תפקיד מרכזי בביצוע העברות, הוא עלול לאבד את מקום עבודתו. הנאשם 2 הביע חרטה כנה ותחושת בושה על מעשיו, תוך שגילה להתרשמות השירות, הבנה להשלכות מעשיו ולקייחת אחריות על התנהגותו גם במובן של קבלת ענישה.

13. שירות המבחן העריך כי מן הנאשם 2 נשקפת **מסוכנות נמוכה** להישנות התנהגות פורצת חוק בעתיד. להערכתו זו הגיע השירות תוך שלקח בחשבון מחד גיסא, את אופי העבירות והחזרתיות שבהן ומאידך גיסא, את עברו הנקי, הבעת החרטה על מעשיו, קבלת האחריות, תפקודו התקין במישורי חיי השונים, אחריותו ומחויבותו למשפחתו וההשלכות של ביצוע העבירות על יחסיו עם בת זוגו אשר שימשו גורם מרתיע עבורו.

14. שירות המבחן התרשם מהנאשם 2 כאדם בעל מערכת ערכים תקינה בבסיסה אשר גדל בסביבה נורמטיבית אשר מגנה עבריינות, גילה יציבות והתמדה במסגרות השונות בחייו מגיל צעיר, תוך שעשה מאמצים להשתלבות בארץ ובפרנסת משפחתו. שירות המבחן התרשם כי הנאשם 2 מודע לחומרת מעשיו והשלכותיהם ורצון לפצות על מעשיו כפי שיוחלט על ידי בית המשפט וכי הנאשם 2 נעדר דפוסים עבריינים מגובשים, כאשר הרקע לביצוע העבירות נבע בין היתר מצורך כלכלי וחשיפתו להתנהגות עוברת חוק שגובשה עם הזמן לנורמה סביבתית בה נטל חלק.

15. בסופו של יום, המליץ שירות המבחן להימנע מהרשעתו של הנאשם 2 ולהשית עליו ענישה מוחשית בדמות צו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 180 שעות והתחייבות כספית להימנע מביצוע עבירה. להמלצתו זו הגיע השירות תוך שלקח בחשבון בין היתר את עברו הנקי **והפגיעה הישירה בתעסוקתו כנהג משאית היה ויורשע כפי שעלה ממכתבו של קצין הבטיחות של החברה בה עובד הנאשם כיום, אשר הדגיש כי הרשעה תפגע ביכולתו של הנאשם להיכנס לנמלים שונים בארץ אשר מהווה חלק משמעותי בעבודתו ותוביל לפיטוריו המיידים.**

בכל הנוגע לנאשם 3 - שלומי זיבק :

16. הסניגור הפנה לנסיבותיו האישיות של הנאשם 3, ובכלל זה לעובדה כי הינו נעדר עבר פלילי, להודאתו במיוחד לו, לחיסכון בזמן שיפוטי, לחלוף הזמן מאז בוצעו העבירות, לעובדה כי שווי הגניבה המיוחסת לנאשם נאמד בכ 3,000 ₪ לכל היותר, לעובדה כי הנאשם 3 מפרנס משפחה המונה 7 נפשות, להמלצתו החיובית של שירות המבחן, ועתר להימנע מהרשעתו של הנאשם ולהסתפק ברכיבי הענישה עליהם המליץ שירות המבחן. כמו כן, הסניגור הגיש מכתב מאת מעסיקו של הנאשם 3, ממנו עולה כי במידה שיוורשע בדין, לא תהיה למעסיק כל ברירה אלא לפטר. הסניגור ביקש אף להעניק משנה תוקף לעובדה זו, שכן, לדבריו הנאשם 3 לא יוכל למצוא עבודה אחרת חלף זו הנוכחית, וזאת לאור גילו ומהות העבירה אשר הוא נמצא אשם בביצועה. זאת ועוד, הסניגור טען כי עקב ביצוע המעשים המיוחסים לנאשם 3 בכתב האישום, החברה שללה ממנו את כלל כספי פיצוי הפיטורין והכספים אשר הופקדו בקרנות השונות במשך 11 שנות עבודתו. לטענת הסניגור, יש בכך כדי להוות פיצוי הולם לחברה ואף הרבה מעבר לכך. יצוין, כי הסניגור לא הציג אסמכתא התומכת בטענתו בדבר שלילת פיצוי הפיטורין וכספי הקרנות השונות.

17. הנאשם 3 הביע חרטה על מעשיו. לטענתו, ביצע את העבירה בה הודה עקב דוחק כלכלי והביע חשש שמא הרשעתו בדיון תוביל לפגיעה בפרנסתו, שכן, במסגרת עבודתו הוא נדרש לרמת סיווג בטחוני גבוה והיעדר עבר פלילי. כאמור, הנאשם 3 הציג מכתב מאת מעסיקו התומך בטענה זו.

ג. תסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם 3 :

18. מתסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו של הנאשם 3 ביום 4/12/2014 עולה, כי מדובר בנאשם בן 36; יליד סוריה; עלה לישראל עם משפחתו בשנת 1992; עם עלייתו לישראל התגורר עם בני משפחתו במרכז קליטה במשך שנתיים; סיים 10 שנות לימוד; שירת שירות צבאי מלא בתפקיד נהג מוביל טנקים; נשוי ואב ל- 5 ילדים; מתגורר בעיר בת-ים; עובד בתחום ההובלות מזה כארבע שנים; נעדר כל עבר פלילי.

19. שירות המבחן מפרט מקורותיו של הנאשם 3 אשר מפאת צנעת הפרט לא ארchiב לבד מלציין כי עם תום שירותו הצבאי, השתלב הנאשם 3 בתחום ההובלות בחברת המעסיק וכי לאור מעורבותו בעבירות נושאות האישום הוא פוטר מהחברה בה עבד במשך כ-11 שנים; מזה כ-4 שנים עובד הנאשם 3 כנהג משאית בחברת תובלה אחרת; ממכתב המלצה שהציג לשירות המבחן עולה כי הנאשם מוערך כעובד אחראי וחביב על הבריות.

20. הנאשם 3 תיאר בפני שירות המבחן את מצבו הכלכלי הקשה הבא לביטוי הן בצורך לשאת בנטל הכלכלי בטיפול **בבנו הסובל מבעיית שרירים** והן בשל היותו מוכר כפושט רגל ונתון לחובות רבים בעקבות חתימתו על ערבות לטובת אחיו במטרה שיקים עסק שכשל. הנאשם תיאר בפני השירות את תחושת הבושה בכל הנוגע לצורך בפניה לגורמי סיוע חיצוניים לייצוב ושיפור מצבו הכלכלי ואת הרצון להתמודדות עצמאית.

21. בכל הנוגע לעבירות נושאות האישום, הנאשם 3 הודה בביצוע, נטל אחריות, ביטא הבנה לפסול בביצוע כפתרון קל וזמין לבעיותיו הכלכליות, תוך שתיאר את המצב הכלכלי הקשה בו היה נתון, דחיית בקשתו להעלאת שכר, ומצבו הבריאותי של בנו כרקע לביצוע.

22. הנאשם 3 מסר לשירות המבחן עוד, כי הרקע לביצוע העבירות נבע מפנייתו של נאשם מספר 1, עמו שלל היכרות מוקדמת, באפשרות לרווח קל וזמין, וכי בהמשך ומשניסה לבלום התדרדרותו נתקל באיומים מצדו של נאשם מספר 1 וחשש כי היה ולא ישתף עמו פעולה הוא עלול לאבד את מקום עבודתו. הנאשם 3 מסר לשירות כי בעת ביצוע העבירות היה ער לבעייתיות שבהתנהלותו וחש תחושות אשמה, בושה, רמת חרדה גבוהה נוכח התנהלותו, תוך שלדבריו חוויות אלו גרמו לו באותה תקופה לקשיים ניכרים בשינה ועצבנות בקרב סביבתו הקרובה. הנאשם הביע בושה נוכח ההליך המשפטי המתנהל כנגדו, תוך ששלל נזקקות טיפולית וציין כי כיום מצוי בהליך חיובי לשיקום מצבו הכלכלי והפניית עיקר משאביו לטיפול במשפחתו.

23. להתרשמות שירות המבחן, מדובר בנאשם שגדל במשפחה נורמטיבית, אשר לאורך השנים הפגין יציבות במסגרות התעסוקתיות בהן הועסק, חווה יחד עם רעייתו תחושת דחק על רקע צרכיו המיוחדים של בנו בן ה-6 והקושי במציאת טיפול נאות עבורו, בעל קשיים רגשיים, ובכלל זה קושי בפנייה לגורמי תמיכה וסיוע, בעל קשיים כלכליים, אשר החמירו את מצב הדחק בו היה נתון נוכח הסיוע לאחיו. שירות המבחן העריך עוד, כי הנאשם אינו בעל מאפיינים עברייניים מושרשים או קשורים וחשיפה לסביבה עבריינית, וכי הרקע לביצוע העבירות נבע מקשייו הרגשיים, הדוחק המתמשך בו

היה נתון במשך שנים רבות, וקשייו לפנות לגורמי תמיכה כמו גם התנהלות אימפולסיבית תוך פנייה לפתרון שולי, קל וזמין.

24. שירות המבחן התרשם מחד גיסא, כי הנאשם 3 הודה והביע חרטה על ביצוע העבירות וחש רגשות אשם ובושה כנים על התנהלותו, תוך שהבין את אופייה הפסול והפגיעה שיצר בסביבתו. ומאידך גיסא, ניכר כי הנאשם היה מבוצר בחוויות אלה תוך שהתקשה להתייחס באופן רגשי ומעמיק בנוגע לבחירתו לפנות לפתרון שולי במצבו.

25. להערכת שירות המבחן ההליך המשפטי והבושה שחש הנאשם 3 נוכח הסתבכותו בעבירות נושאות האישום מהווים אפקט הרתעה משמעותי עבורו, **המפחית הסיכון להישנות התנהגות פורצת חוק בעתיד**. להערכתו זו הגיע השירות תוך שלקח בחשבון מחד גיסא, את גורמי הסיכון להישנות התנהגות עבריינית ובכלל זה: את מאפייני אישיותו, קשייו בהתמודדות בעתות משבר, קשייו בפנייה לגורמי תמיכה ולגורמי טיפול בקהילה, קשייו במתן אמון בגורמים אלה, גורמי הדחק הממשיכים להתקיים גם כיום במצבו המשפחתי, קשייו להתייחס באופן רגשי ומעמיק לבחירתו לפנות לפתרון שולי במצבו. ומאידך גיסא, את גורמי הסיכוי המשמעותיים לשיקום וביניהם: יכולותיו התפקודיות התקינות, ההתייבבות אותה מתאר כיום בחייו, פנייתו לראשונה לקבלת סיוע בשכר דירה, האחריות אותה נוטל בתפקודיו השונים, הסיוע שמעניק להוריו, והמלצתו החיובית של מעסיקו כיום.

26. זאת ועוד, שירות המבחן התרשם כי ברקע לביצוע העבירות עומדים קשייו הרגשיים של הנאשם 3 ולא אלמנטים עברייניים, וכי חרף הקשיים שחוה בגידול בנו והקשיים הרגשיים המלווים אותו, הנאשם 3 עורך מאמצים כנים לתפקד באופן תקין במישורי חיי השונים, הבאים לביטוי ביציבותו התעסוקתית, ובעובדה כי מאז ביצוע העבירות לא נפתחו כנגדו תיקים חדשים. בסופו של יום, המליץ שירות המבחן להימנע מהרשעתו של הנאשם 3 ולהשית עליו ענישה מוחשית של צו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 180 שעות. מששלל הנאשם נזקקות טיפולית, לא מצא השירות מקום להמליץ על העמדת הנאשם בצו מבחן. להמלצתו זו הגיע השירות תוך שלקח בחשבון את **הפגיעה הישירה בתעסוקתו במקרה של הרשעה כנהג משאית בנמל אשדוד, המספק סחורה למגוון רחב של חברות, ובכלל זה לבסיסים צבאיים** אף על-פי, שהנאשם לא הציג אישור ממעסיקו, תוך שהשירות התרשם כי יש לכך קשר לקשייו של הנאשם לפנות למעסיקו ולשתפו אודות הסתבכותו בפלילים. השרות העריך עוד, כי לאור המאמצים שהנאשם עורך לתפקוד תקין ניכר כי הרשעה בדין עלולה לפגוע במקום עבודתו כיום ובאפשרויות תעסוקתיות בעתיד.

בכל הנוגע לנאשם 4: פבל ווסרמן

27. הסיגור הפנה לנסיבותיו האישיות של הנאשם 4, ובכלל זה למצבו הרפואי, להעדר עבר פלילי, להודאתו במיוחס לו, לחיסכון בזמן שיפוטי, לחלוף הזמן מאז בוצעו העבירות, להמלצתו החיובית של שירות המבחן, ועתר להימנע מהרשעתו של הנאשם ולהסתפק ברכיבי הענישה עליהם המליץ שירות המבחן. בדומה לנאשמים 2 ו-3, גם סנגורו של הנאשם 4 טען כי הרשעה בדין תפגע בפרנסתו, וזאת לנכוח העובדה שבמסגרת תפקידו דהיום הוא נדרש להיכנס לנמלים, ולשם כך הוא נדרש לרמת סיווג בטחוני גבוה ולהיעדר הרשעות. עוד נטען, כי הרשעה אף עלולה לפגוע בתכניותיו של הנאשם לקבל רישיון לנהיגת רכב ציבורי. כך גם, הסיגור טען כי מהנאשם 4 נשללו פיצויי הפיטורין, ובעצם כך פיצה הוא את החברה, אף מעבר לנזק הישיר שנגרם. יצוין, כי הסנגור לא הציג אסמכתאות שיש בהן כדי לתמוך בטענותיו בדבר פגיעה בתעסוקה או בדבר שלילת כספי פיצויי הפיטורין.

28. הנאשם 4 הביע חרטה על מעשיו, התחייב כי הם לא יישנו והביע חשש כי הרשעה בדין תפגע בפרנסתו, שכן, הוא נדרש לרמת סיווג בטחוני גבוה ולהיעדר הרשעות, ואף תפגע בתכניותיו לקבל רישיון נהיגה ברכב ציבורי. עוד הפנה הנאשם למצבו הבריאותי, ולעובדה כי נטל פרנסת משפחתו, ובכלל זה של אחותו הנכה, ביתה, הוריו ובנו, מוטל על שכמו באופן בלעדי.

ד. תסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם 4:

29. מתסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו של הנאשם 4 ביום 7/12/2014 עולה, כי מדובר בנאשם יליד ברית המועצות; בן 46; גרוש; אב לילד בן 16; עלה לישראל עם משפחתו מברית המועצות בשנת 1990; סיים מסלול לימודים עם תעודת בגרות מלאה מברית המועצות (לא הוצג אישור בפני שירות המבחן); שירת שירות צבאי בברית המועצות; מכור לסמים בעברו; אובחן בשנת 1998 כחולה בדלקת כבד נגיפית ובשנת 2012 אובחן כחולה בדלקת רפידת הכבד; עובד מזה שנה וחצי כנהג משאית ועגורן בחברת "חנן הובלות ומנופים בע"מ"; נעדר כל עבר פלילי.

30. שירות המבחן מפרט עוד מקורותיו של הנאשם 4 אשר מפאת צנעת הפרט לא ארחיב, לבד מלציין כי הנאשם 4 תיאר קשר משמעותי עם בנו במסגרתו דואג לתת מענה לכל צרכיו; טרם תחילת עבודתו היה נתון במשך שנה וחצי בטיפולים רפואיים, במהלכם הוכר כנכה והתקיים מקצבת נכות של המוסד לביטוח לאומי; בהיותו נער החל לצרוך אלכוהול ולהשתמש בסמים, שימוש אשר העמיק עם עלייתו לישראל; נהג לרכוש סמים באמצעות כספים שלוהו מבנקים שונים, הלוואות שבגינן נתון עד היום בחובות אל מול ההוצאה לפועל; עבר תהליך גמילה באמצעות טיפול תרופתי וזריקות, תוך שסיים את תכנית 12 הצעדים של NA, וממשיך להגיע לפגישות במסגרת התכנית אחת לחודש; **הוא נקי מסמים מזה 15 שנה**; אחותו של הנאשם עברה אירוע מוחי בזמן שילדה, ובעקבותיו היא מתמודדת עם נכות מוטורית ונוירולוגית ומתקיימת מקצבת הביטוח הלאומי; מתגורר כיום עם הוריו, אחותו ומשפחתה ומעביר חלק ממשכורתו החדשית לאמו על-מנת לסייע בכלכלת הבית; דואג לשלם מזונות לגרושתו ותשלום חודשי להוצאה לפועל.

31. הנאשם 4 הודה בביצוע של העבירות מושאות האישום והביע חרטה על ביצוען. הנאשם הסביר את ביצוע העבירות על רקע דרישתו של הנאשם 1, ששימש כקצין הביטחון בחברה מיד עם תחילת עבודתו של הנאשם, למסור לידיו מדי יום 2 מכלי פלסטיק של דלק, ולא - הוא ידווח כי הנאשם 4 גונב דלק. הנאשם שיתף את שירות המבחן בחששו כי הנאשם 1 ינצל את מעמדו כאיש הביטחון בחברה ויביא לפיטוריו ועל-כן נאלץ לבצע את שדרש ממנו. הנאשם ציין כי אכן אפשר מספר פעמים לנאשם 1 ליטול דלק מהמשאיות בהן נהג וכי הוא עצמו גנב דלק בשתי הזדמנויות ואולם, משהבין כי מעשיו פסולים חדל מכך על אף שהנאשם 1 המשיך במעשיו.

הנאשם 4 הבין כי מעשיו פסולים, תוך שציין כי בחברה באותה עת שררה תרבות אירגונית בה עובדי החברה נטלו דלק ללא רשות, הביע צער על מעשיו ובחן אלטרנטיבות להתנהגותו תוך שלדבריו, בדיעבד היה מתפטר ממקום העבודה מיד לאחר שהיה מתגלה לו כי כך הם פני הדברים.

32. שירות המבחן התרשם כי הנאשם 4 גדל במשפחה מורכבת וקרה; ניהל בעבר אורח חיים התמכרותי; חווה מספר משברים בחייו וביניהם: הגירה לישראל, התמודדות עם מחלות כרוניות, גירושין וחובות כספיים; חרף זאת, הצליח הנאשם 4 לגייס כוחות ולערוך שינוי בחייו, להיגמל מסמים ולהימנע ממעורבות פלילית. שירות המבחן התרשם עוד, כי הנאשם 4 בעל יכולות תפקוד תקינות, מערכת ערכים תקינה, תוך שהעבירות אותן עבר אינן מאפיינות את התנהגותו בדרך כלל. עוד התרשם השירות, כי חרף התמודדותו עם מצב בריאותי מורכב, הנאשם 4 מגייס כוחות נפשיים רבים ומשתדל לשמור

על תפקוד תקין גם כיום, תוך שמירה על רצף תעסוקתי. להתרשמות השירות, היותו עובד, מפרנס ומסייע כלכלית לבני משפחתו המורחבת מהווה עבורו גורם משמעותי המחזק את דימויו העצמי וכי ההליך המשפטי המתנהל כנגדו מהווה גורם מרתיע ומציב גבולות להימנעות מביצוע עבירות בעתיד.

33. שירות המבחן התרשם כי מן הנאשם 4 נשקפת **מסוכנות נמוכה** להישנות התנהגות פורצת חוק. להערכתו זו הגיע השירות תוך שלקח בחשבון מחד גיסא, את גורמי הסיכון ובכלל זה את קשייו של הנאשם לבחון חלופות התנהגות ראויות בזמן האירועים מושאי האישום, מבלי שמצא לנכון לערער על הוראותיו של הנאשם 1 ומאידך גיסא, את גורמי הסיכוי לשיקום ובכלל זה את עמדותיו של הנאשם כלפי העבירות, הבעת החרטה ולקיימת האחריות על ביצוען, את יכולתו כיום לבחון חלופות ראויות להתנהגות מקדמת, את הכוחות שגילה לאורך השנים, שבאו לביטוי בין היתר בתהליך השיקום האישי והגמילה מסמים, עברו הפלילי הנקי, שביעות רצון מעסיקו מתפקודו, והיותו של ההליך המשפטי גורם מרתיע ומציב גבולות עבורו.

34. שירות המבחן התרשם עוד, כי הנאשם 4 בעל כוחות לשינוי ולהתמודדות עם קשייו בתחום האישי, הבריאותי, והכלכלי הבא לביטוי בין היתר בהליך השיקומי המשמעותי שעבר בחייו בעקבותיו נגמל מסמים ושינה את אורחות חייו. בנסיבות אלה העריך השירות כי הנאשם אינו זקוק ואינו פנוי בשלב זה של חייו להשתלב בהליך טיפולי ומשכך, נמנע השירות מהמלצה על העמדתו בצו מבחן.

35. בסופו של יום, המליץ שירות המבחן להימנע מהרשעתו של הנאשם 4 ולהשית עליו ענישה מרתיעה בדמות התחייבות להימנע מביצוע עבירה. שירות המבחן שקל להמליץ על ענישה חינוכית במסגרת צו של"צ, אך לאור מצבו הבריאותי העריך השירות כי לא ניתן יהיה לבנות עבורו תכנית מתאימה.

להמלצתו להימנע מהרשעת הנאשם הגיע השירות תוך שלקח בחשבון בין היתר את השיקולים הבאים: עברו הנקי, היותו בעל יכולת תפקוד תקינות ומערכת ערכים תקינה, ההליך השיקומי המשמעותי שעבר במהלך חייו, וההערכה לפיה האירועים מושאי האישום אינם מאפיינים את התנהגותו בדרך כלל.

ה. דין והכרעה:

36. בסימן א'1 לפרק ו' לחוק העונשין, אשר הוסף לחוק במסגרת תיקון מס' 113 נקבע עקרון ההלימה כעקרון המנחה בענישה, היינו ניתן משקל בכורה לשיקולי גמול, ונקבע כי בראש ובראשונה על העונש להלום את חומרת העבירה בנסיבותיה ואת מידת אשמו של הנאשם.

בקביעת מתחם העונש ההולם בהתאם לעקרון ההלימה יש להתחשב בערך החברתי שנפגע כתוצאה מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת, ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

37. בנוגע לנאשמים 2, 3 ו- 4 נקבע כי ביצעו עבירות של קשירת קשר לביצוע עוון וגניבה בצוותא חדא.

בהתאם לסעיף 40 יג(א) לחוק, משביצע נאשם מספר עבירות, המהוות אירוע אחד, יקבע בית המשפט מתחם עונש הולם כאמור בסעיף 40 יג(א) לאירוע כולו, ויגזור עונש כולל לכל העבירות בשל אותו אירוע. במקרה שבפניי, לאור

מעשיו של כל אחד מן הנאשמים הקשורים זה לזה ברצף מתמשך אחד, הרי שמדובר במסכת עובדתית אחת, המהווה "אירוע" אחד, שיש לקבוע לגביו מתחם עונש אחד. משכך, אקבע מתחם ענישה לאירוע בכללותו, בהתאם לסעיפים 40 יג(א) ו- 40ג(א) לחוק.

38. בעניין זה, אציין כי בהתאם לדעת הרוב בבית המשפט העליון בע"פ 4910/13 **אחמד בני ג'אבר נגד מדינת ישראל**, (פורסם במאגרים המשפטיים), קבעה כב' השופטת ד' ברק-ארז בפסקה 5 בפסק דינה כי:

"בעיקרו של דבר, התשובה לשאלה מהם גדר ה"אירוע" תיגזר מניסיון החיים, כך שעבירות שיש ביניהן קשר הדוק ייחשבו לאירוע אחד. המובן שיינתן למונח "קשר הדוק" יתפתח ממקרה למקרה ואין צורך לקבוע אותו באופן קשיח כבר כעת. **עם זאת, ניתן לומר כי ברגיל קשר כזה בין עבירות ימצא כאשר תהיה ביניהן סמיכות זמנים או כאשר הן תהיינה חלק מאותה תכנית עבריינית אף כאשר הן בוצעו לאורך תקופת זמן שאינה קצרה** [ההדגשה אינה במקור - נ.ש.מ] (אך מבלי שפרמטרים אלה ימצו את מבחני העזר האפשריים לבחינת עוצמתו של הקשר בין העבירות)".

(עוד בעניין מבחן ה"קשר הדוק" אשר אומץ בפרשת אחמד בני ג'אבר, ראו: ע"פ 2519/14 **ענאד אבו קיעאן נגד מדינת ישראל**, ע"פ 4316/13 **מדינת ישראל נגד רמי חג'אמה ואח'**, רע"פ 4760/14 **אדוארד קיסלמן ואח' נגד מדינת ישראל**, (פורסמו במאגרים המשפטיים)).

במקרה הנדון, מדובר במסכת עבירות אשר בוצעו כחלק מתכנית פעולה עבריינית אחת ובסמיכות זמנים. משכך, בהתאם למבחן "הקשר הדוק" אשר אומץ בפסיקת בית המשפט העליון, יש לראות במכלול מעשיהם של הנאשמים כ"אירוע אחד".

ה. הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשיהם של הנאשמים ומידת הפגיעה בערכים המוגנים:

39. בראש וראשונה, הערך החברתי המוגן שנפגע כתוצאה ממעשי הנאשמים הינו שמירה על קניינו של הפרט, וכפועל יוצא על סדר חברתי תקין. יפים לעניין זה דבריה של כב' השופטת פרוקצ'יה בדנ"פ 2334/09 **פרי נ' מדינת ישראל** (2011) (פורסם במאגרים המשפטיים):

"האיסור על גניבה הוא מן האיסורים הבסיסיים שהדין הפלילי מטיל על האדם עוד מימים ימימה. איסור זה מקורו בהגנה על זכות הקניין, המוחזקת כזכות חוקתית של הפרט. ההגנה על רכוש הפרט חיונית לקיומו של סדר חברתי תקין, והיא הניצבת בליבה של עבירת הגניבה."

40. הגם שכתב האישום תוקן לקולא, הרי שממקרא חלק העובדות בכתב האישום המתוקן ניתן ללמוד כי עסקינן בעבירה של גניבה ממעביד שהינה עבירה חמורה במיוחד בין עבירות הרכוש, כאשר הערכים המוגנים הנפגעים כתוצאה מביצוע העבירה הינם ההגנה על קניין המעביד וכפועל יוצא מכך על סדר חברתי תקין ושמירה על יחסי האמון בין עובד ומעביד, המהווה אבן יסוד בחברתנו.

ראו לעניין זה הדברים שנאמרו בע"פ 6350/93 **מדינת ישראל נ ג דין** (פורסם במאגרים המשפטיים):

"בעבירות אלה נוספת לפגיעה בזכות ההחזקה של בעל הנכס, גם הפרה של חובת המהימנות שחב הגנב, מכוח מעמדו לבעליו".

41. מעבר לנזק הכלכלי הנגרם כתוצאה מעבירת הגניבה, עבירת הגניבה ממעביד מתבצעת תוך ניצול האמון שנותן המעביד בעובדו והיא מסיבה נזק כבד ופוגעת במרקם העדין של יחסים הכרחיים אלו. יחסי עובד - מעביד הינם יחסים מיוחדים הדורשים אמון רב, כך שעבירת הגניבה ממעביד פוגעת הן בקניינו של המעביד ובאינטרס הכלכלי שלו - כאשר שליחת יד לרכושו של המעסיק מתבצעת בקלות בעוד הדרך לגלותה איננה פשוטה כלל ועיקר - והן ביחסי האמון המיוחדים הנדרשים בין עובד למעביד, המובילה להפרת אמונו של מי שהפקיד בידי העובד רכוש בעל ערך, מתוך אמון כי יעשה בו שימוש לצורכי העבודה בלבד. למעשים אלו נילוה תו מיוחד של מעילה באמון, הפוגעת שבעתיים מפגיעתו של זר וכפועל יוצא מכך פוגעת פגיעה קשה בסדר החברתי התקין.

42. בתי המשפט עמדו בפסיקותיהם על חומרת עבירת הגניבה בידי עובד ממעסיקו והפגיעה הגלומה בה. כך התייחס בית משפט העליון לעבירה ברע"פ 407/09 **חנה יאיר נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים המשפטיים):

"בעבירות בהן הורשעה המבקשת נודעת חשיבות רבה לביסוס הרתעה, באשר הן קלות באופן יחסי לביצוע, עקב ניצול יחסי האמון עליהן מושתתת מערכת היחסים בין עובד למעביד. כמו כן, עבירות אלו פוגעות לא רק במעביד המסוים שנפל קורבן לגניבה בידי עובדו, אלא ביחסי עובד-מעביד בכלל".

43. יחד עם האמור, לא ניתן להתעלם מכך שהמאשימה בחרה, משיקוליה שלה, שלא להעמיד לדין את הנאשמים בעבירה של גניבה בידי עובד, ובהוראות החיקוק, כאמור, יוחסו להם עבירות של גניבה "רגילה" בצוותא חדא וקשירת קשר לביצוע עוון.

ה.2. מידת הפגיעה בערכים המוגנים:

44. כידוע, עבירות הרכוש מעצם טיבן מחולקות לדרגות חומרה שונות, המאובחנות זו מזו במידת ביצוען באורח שיטתי, או בהיקף ניכר, או תוך התארגנות של מספר עבריינים, או תוך שימוש באמצעים מיוחדים ומתוחכמים. בהקשר זה, לא ניתן להקל ראש במידת הפגיעה בערכים המוגנים בנסיבות המקרה שכן, כל אחד מן הנאשמים ביצע את המיוחס לו במספר הזדמנויות שונות, תוך שהוא מנצל את מעמדו ומשתמש בתחכום יחסי על מנת לחמוס את רכוש מעבידו.

במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות לפי ס' 40 ט (א) (1)-(5) יש לתת את הדעת לשיקולים הבאים:

45. כפי העולה מעובדות כתב האישום המתוקן, חלקם היחסי בביצוע העבירות של הנאשמים, ששימשו כנהגי משאיות בחברת המעביד היה - ממשי, תוך שהם מתארגנים בצוותא חדא, מבעוד מועד, לבצע את המיוחס להם באורח שיטתי ומתוחכם באופן יחסי. אכן, כל עבירת גניבה מגלמת בתוכה ממד של הסגת גבול לטרטוריה של הפרט וטומנת בחובה מימד של פגיעה בביטחון האישי של קורבן העבירה, כאשר לעבירת גניבה המבוצעת על ידי עובד כלפי מעבידו נודעת חומרה יתרה. אם כי, כעולה מעובדות כתב האישום המתוקן ומתסקירי שירות המבחן, לא ניתן להתעלם ממעמדו ומהשפעתו של הנאשם 1 על הנאשמים בביצוע העבירות, כאשר חלקו של הנאשם 1 בביצוע העבירות היה מרכזי, תוך ניצול לרעה של מעמדו ומידת האמון שניתנה בו על ידי מעסיקו.

46. חרף זאת, לא ניתן להתעלם מחומרת מעשיהם של הנאשמים ומפגיעתם באינטרסים הציבוריים המוגנים נוכח טיב העבירות, והעובדה כי למעשיהם קדם תכנון מוקדם במסגרתו קשרו הנאשמים קשר ביניהם לגנוב דלק ממעסיקם (למעט הנאשם 4), תוך שהם מתארגנים בצוותא חדא לבצע העבירות, באורח שיטתי ומתוחכם יחסית, במספר הזדמנויות שונות במהלך חודש אחד ובהיקף ניכר, תוך שהערך המשוער של הגניבה עומד על למעלה מ- 50,000 ₪.

47. בכל הנוגע לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות המיוחסות לנאשם 2: הנאשם קשר לבצע עוון וגנב בצוותא חדא ממעבידו ב- 7 הזדמנויות שונות כמות של 24 מכלים עמוסים בדלק. בהקשר זה לא התעלמתי מהסבריו של הנאשם 2 בפני שירות המבחן לפיהם, ביצע את המיוחס לו על רקע תופעת גניבת הדלק מצד עובדי החברה ששררה בארגון, שהפכה לנורמה בענף ועל רקע תחושתו כי במידה ולא ישתף פעולה עם נאשם 1 שנטל תפקיד מרכזי בביצוע העבירות, הוא עלול לאבד את מקום עבודתו. ואולם, ברי כי אין בהסבריו אלה כדי להצדיק את מעשיו.

48. בכל הנוגע לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות המיוחסות לנאשם 3: הנאשם קשר לביצוע עוון וגנב בצוותא חדא ממעבידו ב- 4 הזדמנויות שונות כמות של 26 מכלים עמוסים בדלק. בהקשר זה לא התעלמתי מהסבריו של הנאשם 3 בפני שירות המבחן לפיהם, ביצע את המיוחס לו על רקע מצבו הכלכלי הקשה, מצבו הבריאותי הרעוע של בנו, והפתרון הקל והזמין לבעיותיו הכלכליות. כמו כן לא התעלמתי מדבריו של הנאשם 3 בפני השירות לפיהם, הרקע לביצוע העבירות נבע מפנייתו של נאשם מספר 1 עמו שלל היכרות מוקדמת, באפשרות לרווח קל וזמין, וכי בהמשך ומשניסה לבלום התדרדרותו נתקל באיומים מצדו של נאשם מספר 1 וחשש כי היה ולא ישתף עמו פעולה הוא עלול לאבד את מקום עבודתו. ואולם, ברי כי אין בכך בשום אופן כדי להצדיק את מעשיו.

49. בכל הנוגע לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות המיוחסות לנאשם 4: הנאשם גנב בצוותא חדא ממעבידו בשתי הזדמנויות שונות מספר מכלים עמוסים בדלק אשר כמותם אינה ידועה. בהקשר זה לא התעלמתי מהסבריו של הנאשם 4 בפני שירות המבחן לפיהם, הרקע לביצוע העבירות נבע מכך כי במקום העבודה באותה עת שררה תרבות אירגונית בה היה מקובל כי עובדים גונבים דלק, וכי עם תחילת עבודתו בחברה פנה אליו נאשם 1 ודרש ממנו למסור לידיו מדי יום שני מכלים של דלק, ולא- הוא ידווח לממונים עליו כי הנאשם גונב דלק מהחברה, כמו כן לא התעלמתי מהסבריו של הנאשם 4 בפני השירות לפיהם, ניאות לשתף פעולה עם הנאשם 1 מהחשש כי היה ולא יעשה כן הדבר יוביל לאיבוד מקום עבודתו. ואולם, ברי כי אף בהסבריו של הנאשם 4 אין בשום פנים ואופן כדי להצדיק את מעשיו.

ה.3. מדיניות הענישה הנהוגה:

50. בכל הנוגע למדיניות הענישה הנהוגת, סקירת הפסיקה מלמדת כי ישנה קשת רחבה תלויה נסיבות בגינן נעברות

עבירות הגניבה בצוותא חדא וקשירת הקשר לביצוע עוון. ברי כי בעבירות אלה קיימות דרגות חומרה שונות, כאשר העונש המוטל על הנאשם במקרים השונים הינו תלוי חומרת מעשיו, נסיבות המקרה ונסיבותיו האישיות של הנאשם. הענישה בעבירות אלה היא מגוונת ונעה בין מאסרים מותנים ועבודות שירות למען הציבור לבין מספר חודשי מאסר בפועל אף במקרים בעלי רף חומרה גבוה מזה שבעניינינו כאשר כל מקרה נבחן לגופו, בשים לב בין היתר לחומרת העבירה, נסיבותיה, תוצאותיה והישנותה.

פירוט פסיקה רלוונטית

ברע"פ 2709/10 **אבו עייש נ' מדינת ישראל** (13.4.2010) (פורסם במאגרים המשפטיים), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם שהורשע בעבירה של גניבה בידי עובד בכך, שבמסגרת עבודתו כרוקח בקופת חולים כללית גנב בהזדמנות אחת, תרופות ומכרן לאחר בתמורה לסכום של 3,704 ₪ ובהזדמנות שנייה, גנב 50 תרופות בשווי של כ- 4,666 ₪ והעבירן לבן משפחתו כדי שזה ימכור התרופות לאחרים. בית המשפט הותיר העונש שהושת על הנאשם בבית משפט השלום שכלל - **5 חודשי עבודות שרות, מאסר מותנה וקנס - על כנו.**

ברע"פ 3153/10 **שבתשילי נ' מדינת ישראל** (29.4.2010) (פורסם במאגרים המשפטיים), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם שהורשע בעבירה של גניבה בידי עובד בכך, שבמסגרת עבודתו כמלטש במפעל תכשיטים גנב בשלוש הזדמנויות שונות תכשיטי זהב בסכום כולל של כ-2,000 דולר. על הנאשם הוטלו - **8 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה וקנס כספי.**

בת"פ (שלום כפר סבא) 2180/01 **מדינת ישראל נ' רגימוב וגומייב** (30.12.2001), הורשעו הנאשמות בעבירות של קשירת קשר לביצוע פשע, קבלת דבר במרמה וגניבה בידי עובד בכך, שבמהלך עבודתן כקופאיות בחנות נטלו מוצרים שונים מהחנות, ותוך שרכשו המוצרים באמצעות מסירת מספרי כרטיסי אשראי שהותירו לקוחות על גבי שוברי עסקאות בכרטיס אשראי. בית המשפט השית על הנאשמות - **מאסר מותנה ו- 100 שעות של צ.**

בת"פ (שלום נתניה) 2504/07 **מדינת ישראל נ' שלוש** (4.6.2009), הורשע הנאשם, מועסק בחברת הובלות, בעבירה של גניבה בידי עובד, בכך שגנב ממעבידו סך של כ- 10,000 ₪. על הנאשם הוטלו - **6 חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות ומאסרים מותנים.**

ת"פ (שלום חיפה) 1649/07 **מדינת ישראל נ' עומר זיידאן** (24.11.2010), הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות בביצוע עבירות של גניבה בידי עובד בכך שבעת עבודתו כנהג משאית אשפה בעיריית חיפה נהג למכור דלק-סולר גנוב בהיקף של 9,785 ליטרים בסכום של 40,000 ₪. בית המשפט השית על הנאשם - **18 חודשי מאסר מהם 6 חודשים לריצוי בפועל בדרך של עבודות שירות, 12 חודשים מאסר על תנאי וקנס בסך 50,000 ₪.**

ת"פ (שלום אשדוד) 148/07 **מדינת ישראל נ' אלכסנדר ארשנסקי** (9.2.2011) הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה של גניבה מרכב, בכך שגנב ממשאית בטון 70 ליטר סולר בשווי של כ- 300 ש"ח באמצעות פריצת מנעול טנק עמוד 12

הדלק של המשאית ושאיבת הסולר באמצעות צינור. הנאשם צירף תיקים נוספים בעבירות של קבלת נכסים שהושגו בעוון, התפרצות לבית עסק וגניבה בכך, שהתפרץ בצוותא חדא עם אחרים וגנב ביחד עמם ממחסן 7 ארגזים של מים מינרלים בשווי של כ- 700 ₪ ובעבירה של החזקת סם מסוכן לצריכה עצמית. בית המשפט השית על הנאשם - **צו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 500 שעות, פיצוי בסך 300 ₪ לכל אחד מהמתלוננים וצו מבחן למשך שנה.**

ת"פ (שלום קרית גת) 350/08 **מדינת ישראל נ' מונית כרישת** (6.4.2010), בית המשפט גזר על נאשם שהודה והורשע בעבירה של גניבה בצוותא חדא בכך, שגנב ביחד עם אחר מאתר בניה בישוב ניצן 500 ליטר סולר - **מאסר מותנה, קנס בסך של 500 ₪ והתחייבות.**

בת"פ (שלום נצרת) 12693-12-08 **מדינת ישראל נ' דהן** (26.5.2010), הנאשם הורשע בעבירת גניבה בידי עובד, בכך שבמסגרת עבודתו כמוכר בשניצליה, גנב מהקופה סך של כ- 1,000 ₪. על הנאשם, חייל שירות סדיר שפעל מתוך מצוקה כלכלית, הוטלו - **מאסר מותנה, קנס כספי וצו מבחן.**

בת"פ (שלום אילת) 1153/09 **מדינת ישראל נ' בקר** (14.9.2011), הנאשם הורשע בעבירות של גניבה בידי עובד וקבלת דבר במרמה במסגרת הסדר סגור לעניין העונש והושתו עליו - **מאסר מותנה, צו מבחן ו- 200 שעות של"צ.**

בת"פ (שלום תל אביב) 31945-01-10 **מדינת ישראל נ' גבר** (8.9.2011), הורשעה הנאשמת בעבירה של גניבה בידי עובד בכך, שבעת שעבדה כעובדת ניקיון ברשת "סופר פארם" גנבה ממעבידה סכום של 4,300 ₪. על הנאשמת, אם חד הורית בעלת עבר פלילי לא מכביד שפעלה מתוך מצוקה כלכלית, הוטלו - **מאסרים מותנים, צו מבחן והתחייבות.**

בת"פ (שלום קרית) 48383-07-10 **מדינת ישראל נ' ממן** (15.11.2010), הורשע הנאשם בעבירות של גניבה בידי עובד וזיוף מסמך בנסיבות מחמירות בכך, שמתוקף תפקידו כאחראי מחסן גנב מהחברה בה עבד ציוד ומכר אותו תמורת 38,000 ₪ אותם שלשל לכיסו. בית המשפט מתחשב בכך שהנאשם הגיע להסדר פשרה עם החברה במסגרת תביעה אזרחית, תוך שפיצה אותה בסכום של 180,000 ₪ וגזר עליו - **מאסר מותנה וקנס בסך של 7,000 ₪.**

בת"פ (שלום ירושלים) 23813-09-10 **מדינת ישראל נ' גובראן** (16.1.2012), על נאשם נעדר עבר פלילי שהורשע בעבירות של גניבה בידי עובד והונאה בכרטיס חיוב בנסיבות מחמירות בכך, שבעודו מועסק כמנהל סניף "מקדונלד'ס", גנב סך של 48,780 ₪ הוטלו - **צו של"צ בהיקף של 300 שעות, מאסר מותנה, קנס, ופיצוי.** בית המשפט מנמק החלטתו בעובדה שהנאשם החזיר את רוב הסכום שגנב ובעובדה כי חלפו כשלוש שנים מאז ביצוע העבירה.

בת"פ (שלום באר שבע) 28674-05-11 **מדינת ישראל נ' אלקרינאוי** (13.5.2012) הורשע הנאשם, פקיד ותיק בבנק הדואר, במסגרת הסדר טיעון בגניבה בידי עובד בכך, שגנב סך של 73,000 ₪. על הנאשם, נעדר עבר פלילי שפעל מתוך מצוקה כלכלית, הוטלו - **4 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, מאסר מותנה וצו מבחן.**

בת"פ (שלום ירושלים) 14856-06-11 **מדינת ישראל נ' אבו זעיתר** (10.11.2013), הורשע הנאשם על יסוד הודאתו עמוד 13

בעבירה של גניבה בידי עובד, בכך, שבמסגרת עבודתו בתחנת דלק סייע לאחר לגנוב מכספת התחנה סכום של 100,000 ₪. על הנאשם הוטלו - **4 חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות, מאסר מותנה, קנס ופיצוי כספי.**

בת"פ (שלום נתניה) 4965-02-12 **מדינת ישראל נ' שושן** (6.2.2013), הורשע הנאשם על יסוד הודאתו במסגרת הסדר טיעון, בעבירה של גניבה בידי עובד, בכך, שבמסגרת עבודתו כמחסנאי במרכול גנב מוצרים בשווי של כ- 20,000 ₪. על הנאשם, צעיר ללא עבר פלילי שפעל על רקע חובות הימורים, הוטלו - **6 חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות, מאסר מותנה ופיצוי למעסיק בסך 20,000 ₪.**

בת"פ (שלום קרית גת) 57719-11-12 **מדינת ישראל נ' דויטאשוילי** (3.9.2013), הורשע הנאשם על יסוד הודאתו בעבירה של גניבה בידי עובד בכך, שבמסגרת עבודתו כמחסנאי בקיבוץ, גנב ארגזי בשר אותם מכר תמורת סך של 12,000 ₪. על הנאשם הוטלו - **4 חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות, מאסר מותנה, קנס, פיצוי והתחייבות.**

בת"פ (שלום אילת) 15014-03-13 **מדינת ישראל נ' נחמני** (7.10.2014), הורשע הנאשם, עובד בתחנת דלק, בעבירה של גניבה בידי עובד, בכך שגנב ממעבידו סך כולל של כ- 7,000 ₪ והוטלו עליו - **מאסר בפועל למשך 6 חודשים, מאסר מותנה, קנס, התחייבות ופיצוי.**

בת"פ (שלום קרית גת) 25461-12-13 **מדינת ישראל נ' עמר** (25.6.2014), על נאשם ששימש כנהג בחברת הובלות שהורשע בעבירת גניבה ממעביד בכך, שגנב ממעבידו במשך תקופה של כ- 8 חודשים מוצרים שונים ששוים הוערך ב 3,800 ₪ הוטלו - **מאסר מותנה, קנס והתחייבות.**

בת"פ (שלום קרית גת) 55996-02-12 **מדינת ישראל נ' יולזרי** (6.3.2014), על נאשם מחסנאי בחברה העוסקת ביבוא ובשיווק שהורשע בעבירת גניבה ממעביד בכך, שגנב מוצרי חשמל שונים הוטלו - **מאסר מותנה, קנס, התחייבות ופיצוי.**

בת"פ (שלום קרית גת) 35779-02-14 **מדינת ישראל נ' הרשקוביץ** (17.11.2014), על נאשם שהורשע בעבירת גניבה בידי עובד בכך, שבמהלך 5 חודשים ובמספר הזדמנויות גנב ממקום עבודתו סלילי נחושת בשווי של כ 10,000 ₪ - **מאסר מותנה, צו מבחן, פיצוי למתלונן, חתימה על התחייבות ו 80 שעות של"צ.**

לאור כל האמור לעיל, בהתחשב בערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה ממעשי הנאשמים, מידת הפגיעה בהם, בנסיבות ביצוע המעשה ולאחר שבחנתי את מדיניות הענישה הנוהגת תוך שימת לב לעובדה כי הנאשמים לא הועמדו לדין בגין עבירת גניבה בידי עובד, שכפי הידוע הינה עבירה בעלת רף חומרה גבוה מזה של עבירה הגניבה "הרגילה", אני קובעת כי מתחם העונש ההולם נע בין עבודות לתועלת הציבור ומאסר מותנה לבין מאסר בפועל בן 8 חודשים.

51. אכן, עיון בפסיקה מלמד, שישנם תיקי גניבה בצוותא חדא, ואף תיקי גניבה בידי עובד בעלי רף חומרה גבוה מזה שבעניינינו, בהם הוטלו על ידי הערכאות השונות עונשים החורגים ממתחם הענישה שהוצג, ובהם עבודות שירות לתועלת הציבור, אף ללא הרשעה, וזאת במקרים ייחודיים, או בשל נסיבות אישיות יוצאות דופן או בשל הליך שיקום משמעותי.

בת"פ (שלום רחובות) 1054/03 **מדינת ישראל נ' גמליאל** (1.4.2004), דובר בנאשמת אשר בהיותה מנהלת חשבונות בחברה, העבירה לאחותה שיק של החברה על סך 10,000 ₪ אשר חזר ולא נפרע. **בית המשפט נמנע מהרשעתה** בעבירה של ניסיון לגניבה בדי עובד, תוך שנימק את החלטתו בנסיבותיה האישיות הייחודיות של הנאשמת, וברקע לביצוע העבירה שהינו החשש הממשי לחייה ולחיי ילדיה, בשל איומי נושים, שהתדפקו על דלתה בסמוך למועד ביצוע העבירה, בשל חובות הימורים שהותיר לה בעלה עד כדי כך שהועברה למעון לנשים מוכות.

בת"פ (שלום נצרת) 2805/06 **מדינת ישראל נ' סרלקר** (8.3.2009), בית המשפט **נמנע מהרשעתו** של הנאשם שהועסק כמחסנאי בחברה וגנב ממנה פרטי נחושת בסך 3,000 ₪ והשית עליו - צו מבחן ו- 350 שעות של"צ. בית המשפט מנמק החלטתו בנסיבותיו הייחודיות של הנאשם ובכך שהרשעה עלולה הייתה לפגוע פגיעה חמורה בשיקומו של הנאשם **ולפגוע באופן מוחשי וקונקרטי במשלח ידו כנהג משאית הפועל גם בשירות הצבא.**

בת"פ (שלום ירושלים) 1913/07 **מדינת ישראל נ' אלמקייס** (2.2.2010), בית המשפט **נמנע מהרשעתו** של הנאשם בעבירה של גניבה בידי עובד לאור נסיבותיו הייחודיות של הנאשם ונסיבותיו החריגות של המקרה וביניהן: היותו של הנאשם בן 21 בעת ביצוע העבירה; העובדה כי העבירה בוצעה על ידי הנאשם מיד לאחר שחרורו הצבאי ועקב היקלעות למצוקה כלכלית; מסכת חייו הקשה של הנאשם, ובכלל זה עזיבת אביו את הבית בהיותו בן 10; העובדה כי הנאשם פיצה את המעסיק עוד טרם החקירה והגשת כתב האישום נגדו בסך של 2,500 ₪ ובסך של 5,000 ₪ נוספים אותו הפקיד הנאשם לטובת המעסיק בקופת בית המשפט; ויתורו של הנאשם על משכורתו האחרונה; ופרק הזמן של 4 שנים שחלף מיום ביצוע העבירה ועד למועד מתן גזר הדין.

בת"פ (שלום קריית גת) 666/07 **מדינת ישראל נ' טל** (22.7.2009), מדובר בנאשם, עובד בתחנת דלק אשר קשר קשר עם נאשם 2 וגנב ממעבידו סך של כ- 4,000 ₪ וכרטיסי דלק והעבירם לנאשם 2 לאחר שזה "נופף" לעברו סכין, והושת עליו - צו מבחן למשך שנה ללא הרשעה.

בית המשפט נמנע מהרשעתו של הנאשם, תוך שנימק החלטתו בנסיבותיו הייחודיות של הנאשם וביניהן: גילו הצעיר; העובדה כי הרשעה עלולה הייתה לפגוע פגיעה ממשית וקונקרטי בשירותו הצבאי הקרבי; ובעיקר **לאור עקרון אחדות הענישה והעובדה כי הרשעתו של הנאשם 2 בוטלה על ידי בית המשפט המחוזי.**

בת"פ (שלום תל אביב) 7210/08 **מדינת ישראל נ' שרעבי** (8.11.2009), בית המשפט **נמנע מהרשעתו** של הנאשם שהועסק בחנות וגנב ממנה רכוש והשית עליו - צו מבחן ו- 150 שעות של"צ. בית המשפט מנמק החלטתו בנסיבותיו הייחודיות של הנאשם, ובכלל זה בעובדה כי חלקה של העבירה בוצע על ידי הנאשם בהיותו קטין וחלקה האחר בוצע על ידי הנאשם עת היה על סף הקטינות; בעובדה שהנאשם פיצה את המעביד בסך של 12,000 ₪ טרם מועד גזר הדין ובכך למעשה הנזק שב על כנו.

ת"פ (שלום אשדוד) 353-08 **מדינת ישראל נ' מרדכי ביטון** (8.1.2010) בית המשפט **נמנע מהרשעת** הנאשמים 1 ו-

3 שביצעו עבירת גניבה בצוותא חדא בכך, שגנבו ממכיל של משאית 50 ליטר סולר אותו שאבו מהמכל לשתי מכליות פלסטיק ונמנע מהרשעת הנאשם 2 שביצע עבירה של סיוע לגניבה בצוותא והשית על נאשם 1: התחייבות בסך 4000 ₪ וצו של"צ בהיקף של 140 שעות על נאשם 2 : התחייבות של 7500 ₪ וצו של"צ בהיקף של 140 שעות ועל נאשם 3: התחייבות בסך 4000 ₪ וצו של"צ בהיקף של 100 שעות של"צ.

בת"פ (שלום ירושלים) 1756/09 **מדינת ישראל נ' חלפה** (15.7.2012), בית המשפט **נמנע מהרשעתו** של הנאשם שהועסק בחברת "סופרסל" וגנב ממנה בקבוקי שתייה חריפה, קופסאות שוקולד, חטיפי שוקולד וקופסאות קפה והשית עליו - צו מבחן ו- 180 שעות של"צ. בית המשפט מנמק החלטתו בנסיבותיו המיוחדות של הנאשם ובעובדה כי **הרשעה תפגע פגיעה מוחשית וקונקרטית במשלח ידו כמאבטח ברכבת ישראל, תפקיד אותו מילא הנאשם בארבע השנים טרם מועד מתן גזר הדין.**

בת"פ (שלום דימונה) 47524-11-10 **מדינת ישראל נ' בורנסקו** (22.3.2012), מדובר בנאשם שגנב ממעבידו מתכות שחלקן בגדר פסולת בשווי כולל של 3,200 ₪ והושתו עליו - 600 שעות של"צ ופיצוי למעביד בסך של 3,200 ₪. בית המשפט **נמנע מהרשעתו** של הנאשם בשל שווי הגניבה הנמוך יחסית; **מאמצי השיקום שעשה**; העובדה כי **הרשעה עלולה הייתה לפגוע פגיעה מוחשית וקונקרטית במשלח ידו כממונה על הבטיחות בעבודה מטעם משרד התמ"ת; השיהוי הרב בהגשת כתב האישום והעובדה כי גזר הדין ניתן כחמש שנים לאחר האירועים נושאי האישום.**

ת"פ (שלום קרית גת) 24934-08-13 **מדינת ישראל נ' אעסם** (22.12.2013), נאשם 1 הודה במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן בעבירה של גניבה מרכב ונאשם 2 הודה במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן בעבירה של סיוע לגניבה מרכב בכך, שעת שימשו הנאשמים כשומרים באתר בניה גנבו בצוותא חדא מתוך רכב 100 ליטר סולר באמצעות חיבור צינור לטנק הרכב, תוך שהם מרוקנים את הסולר לתוך ג'ריקנים. בית המשפט **נמנע מהרשעת הנאשמים**, תוך שהשית על כל אחד מהם עונש של **חתימה על התחייבות להימנע מביצוע עבירה בסך 5000 ₪ למשך שנה והוצאות משפט בסך 1000**. בית המשפט מנמק את החלטתו להימנע מהרשעתם של הנאשמים לאור נסיבותיהם האישיות ובכלל זה היותם נעדרי עבר פלילי.

הפסיקה שהוגשה על-ידי המאשימה ועל-ידי סניגורו של הנאשם 2

52. למעלה מן הצורך יצוין כי פסקי הדין אליהם הפנתה המאשימה בטיעוניה לעונש אינם דומים למקרה שלפניי. ברע"פ 4973/12 **אמויאל נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים המשפטיים), בית המשפט העליון דחה את בקשת רשות הערעור שהגיש הנאשם על העונש שהושת עליו בבית משפט השלום וכלל מאסר בפועל בן 3 חודשים ויום, מאסר מותנה וקנס בסך 5,000 ₪, בגין ביצוע עבירה של גניבה בכך, ששלח ידו מעל דלפק פקידת בנק וגנב כספים בסך של 19,100 ₪, לאחר שערעור הנאשם לבית המשפט המחוזי נדחה.

ברי, כי אין דין מקרה זה כדין המקרה שלפניי. מדובר בנאשם כבן 50, גרוש ואב לשני ילדים, **בעל עבר פלילי מכביד** אשר הסתבכותו בתיק זה לא הייתה בגדר מעידה חד פעמית בשונה תכלית השוני מהמקרה שלפניי בו מדובר בנאשמים הנעדרים כל עבר פלילי שזו היא להם מעידתם הראשונה והחד פעמית.

בע"פ (מחוזית-א) 72265/06 **מדינת ישראל נ' סאלח נאסר** (פורסם במאגרים המשפטיים), בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה על החלטת בית המשפט השלום להימנע מהרשעת הנאשם בעבירות של קשירת קשר לעוון, התחזות לאדם אחר, זיוף בכוונה לקבל באמצעותו דבר וניסיון לקבל דבר במרמה בכך, שקשר קשר עם אחר, על-מנת שאותו אחר יתחזה אליו וייגש במקומו לבחינה פסיכומטרית והשית על הנאשם עונש של מאסר מותנה.

ברי כי אין דין מקרה זה כדין המקרה שלפניו. מדובר בנאשם לו ייחסו עבירות שונות ומרובות ובמקרה בעל נסיבות חריגות להן השלכות ציבוריות משמעותיות - עת בכוונת הנאשם היה להיכנס לשערי מוסד להשכלה גבוהה במרמה, תוך שהוא מפר את אמון מערכת החינוך בקושרו קשר עם אחר על מנת שיעבור במקומו את הבחינה הפסיכומטרית המהווה כרטיס כניסה לשערי המוסד.

53. באשר לפסיקה שהגיש סניגורו של הנאשם 2, אמנם שם ביטלו בתי המשפט את הרשעת הנאשמים אשר הואשמו בעבירות גניבה, אך יצוין כי שווי הגניבות בשני פסקי הדין אשר הוגשו, הינו נמוך באופן משמעותי מזה שבמקרה המונח לפתחי.

54. **חריגה ממתחם ענישה זה לקולא אפשרית בשל שיקולי שיקום, ולחומרא בשל שיקולי הגנה על שלום הציבור בעתיד.** האם יש מקום לחריגה מגבולות מתחם הענישה במקרה שלפניו?

טיעוני הסנגורים לעניין אחידות הענישה

55. הסנגורים עתרו להימנע מהרשעתם של הנאשמים בין היתר מכוח עקרון אחידות הענישה כשבתמצית, טענתם נסמכת על שני ראשים. האחד, לפיו יש לגזור גזירה שווה בין העונש לו עתרה המאשימה בעניינו של הנאשם 5 שכלל הימנעות מהרשעה, תוך הסתפקות בפיצוי לבין ענינם של הנאשמים. השני, לפיו יש מקום לאבחן בין העונשים שיוטלו על הנאשמים 2, 3 ו-4 לבין העונש לו עתרה המאשימה בעניינו של הנאשם 1 מחמת רף חומרת מעשיו הגבוה יותר בהיותו איש הביטחון של החברה, אשר מתוקף תפקידו היה אמון על עבודתם של הנאשמים, יזם את רעיון הגניבה, הטיל מורא על הנאשמים ואיים להביא לפיטוריהם במידה ולא ישתפו פעולה עמו.

ה.4. הרשעה- הכלל

56. על פי ההלכה הפסוקה (אשר לא שונתה בעקבות תיקון 113 לחוק העונשין), משהוכח ביצועה של עבירה יש להרשיע את הנאשם, וסיום ההליך המשפטי ללא הרשעה יעשה רק במקרים חריגים, בהם היחס שבין חומרת העבירה לבין הנזק הצפוי לנאשם מן ההרשעה, אינו סביר.

ברע"פ 11476/04 **מדינת ישראל נ' חברת השקעות דיסקונט בע"מ**, (פורסם במאגרים המשפטיים), הדגיש בית המשפט העליון כי:

**" ככלל, ביטולה של הרשעה במערך הענישה בפלילים הוא עניין חריג שבחריג, המתאפשר
בנסיבות מיוחדות... על פי העיקרון המשפטי הרווח, קיומה של אחריות בפלילים לביצוע עבירות
על החוק מחייב הרשעה וענישה כחלק מאכיפת הדין, כנגזר ממטרות הענישה, וכנדרש מיישום
עקרון השוויון של הכול בפני החוק. בהתקיים אחריות פלילית, סטייה מחובת הרשעה וענישה
היא, על כן, עניין חריג ביותר. ניתן לנקוט בה אך במצבים נדירים שבהם, באיזון שבין הצורך
במימוש האינטרס הציבורי באכיפה מלאה של הדין, לבין המשקל הראוי שיש לתת לנסיבות
האינדיבידואליות של הנאשם, גובר בבירור האינטרס האחרון".**

57. זאת ועוד, בפסיקה המנחה בשאלת ביטול ההרשעה נקבע כי ביטול ההרשעה מותנה בהצטבר שני גורמים: האחד,
על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם והשני, סוג העבירה מאפשר ביטול ההרשעה מבלי לפגוע באופן
מהותי בשיקולי ענישה אחרים (לעניין זה ראו: ע"פ 2083/96 **תמר כתב נ' מדינת ישראל** וע"פ 2513/96 **מדינת
ישראל נ' ויקטור שמש** (פורסמו במאגרים המשפטיים)).

בע"פ 2083/96 הנ"ל ציין כבוד השופט לוין כי אי הרשעה תבוא במקום בו בית המשפט ישוכנע כי שיקולי השיקום של
הנאשם המסוים שבפניו, גוברים על האינטרס הציבורי הנובע מחומרת העבירה והאפקט הציבורי של ההרשעה.

58. כבוד השופט לוין מונה בפסק הדין את שיקולי השיקום, המנחים בדרך כלל את שרות המבחן להמליץ על עונשים
ללא הרשעה ואלה השיקולים:

**" א) האם מדובר בעבירה ראשונה או יחידה של הנאשם; ב) מהי חומרת העבירה והנסיבות שבהן
בוצעה; ג) מעמדו ותפקידו של הנאשם והקשר בין העבירה למעמד ולתפקיד; ד) מידת הפגיעה
של העבירה באחרים; ה) הנסיבות שהנאשם יעבור עבירות נוספות; ו) האם ביצוע העבירה על
ידי הנאשם משקף דפוס של התנהגות כרונית, או המדובר בהתנהגות מקרית; ז) יחסו של הנאשם
לעבירה, האם הוא נוטל אחריות לביצועה, האם הוא מתחרט עליה; ח) משמעות ההרשעה על
הדימוי העצמי של הנאשם; ט) השפעת ההרשעה על תחומי פעילותו של הנאשם. שיקולים אלה,
בלי שיהיו ממצים, (ההדגשות אינן במקור - נ.ש.מ.) מקובלים עליו, כאחד הגורמים (ההדגשות
אינן במקור - נ.ש.מ.) שיש להביאם בחשבון בהחלטה בדבר תוצאות ההרשעה".**

59. העבירות בהן הורשעו הנאשמים בנסיבותיהן, והעובדה כי הנאשמים ניצלו את מקום עבודתם למען בצע כסף, מעלו
באמון מעסיקם, ביצעו העבירה במספר הזדמנויות בסמיכות זמנים ובתחום יחסי - אכן פוגעת בשיקולי אמון הציבור,
הגמול וההרתעה. עם זאת, לצד האינטרס הציבורי הדורש ענישה מוחשית ומרתיעה בעבירות אותן עברו הנאשמים
ומבלי להקל ראש בחומרת העבירות ונסיבותיהן, יש לזכור ולהזכיר כי הענישה היא לעולם אינדיבידואלית:

ראו לעניין זה הדברים שנאמרו בע"פ 433/89 **אטיאס נ' מדינת ישראל** וברע"פ 3173/09 **פראג'ין נ' מדינת ישראל**
(פורסם במאגרים המשפטיים):

**" זאת תורת הגישה האינדיבידואלית בתורת הענישה המקובלת עלינו כקו מנחה בסוגיה קשה
וסבוכה זו של הענישה ומטרותיה, ואין אנו רשאים "להקל" על עצמנו ולהחמיר עם הנאשם,
מתוך הסתמכות על הנימוק והחשש שמא הקלה במקרה מסוים הראוי לכך ישמש תקדים**

**למקרים אחרים שאינם ראויים לכך. חזקה על בית המשפט שידע להבחין בין מקרה למקרה
לגופן של נסיבות ולעיצומם של דברים" .**

60. לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים ועיינתי בתסקירי שירות המבחן אשר הוגשו בעניינם של הנאשמים, שוכנעתי כי עניינם של הנאשמים נמנה בגדר אותם מקרים חריגים עליהם מדברת הלכת כתב כמצדיקים סטייה מן הכלל לפיו, נאשם שעבר עבירה יורשע בדינו. מצאתי כי עניינם נופל לגדר אותם "חריגים שבחריגים" או שמתקיימות בו אותן נסיבות מיוחדות המצדיקות את ביטול הרשעתם. זאת ועוד, הוכח בפניי כי הנאשמים נמצאים במהלכו של הליך שיקום וכי הרשעה תפגע בהליך זה, כל שכן פגיעה חמורה.

61. כפי העולה מתסקירי שירות המבחן, מאז חלוף האירועים נושאי האישום ביטא כל אחד מן הנאשמים מוטיבציה לעריכת שינוי בחייו כאשר כל אחד מהם הדיר רגלו מביצוע עבירות ונמנע מלהסתבך בפלילים. הליך השיקום המשמעותי אותו עברו הנאשמים מאז ביצוע העבירות בא לביטוי בכך שהנאשמים פתחו דף חדש בחייהם, עלו על דרך נורמטיבית, תוך שמוטיבציה שגילו הנאשמים לעריכת שינוי הובילה למהפך משמעותי בחייהם.

62. יצוין, כי אין הכרח כי הנאשם יעבור שיקום "מוסדי" במסגרת טיפולית כלשהי, ולעיתים די בכך שבית המשפט ישתכנע כי הנאשם מנהל אורח חיים נורמטיבי, לא שב לדרכיו הרעות ולא מסתבך בפלילים עוד, כדי לקבוע כי אותו נאשם השתקם או שיש סיכוי של ממש שישתקם בעתיד.

63. ראו לעניין זה: רע"פ 1441/14 **חמיס נגד מדינת ישראל**, (פורסם במאגרים המשפטיים), שם מצא בית המשפט העליון לנכון לחרוג ממתחם העונש אשר נקבע בעניינו של הנאשם בשל שיקולי שיקום. במקרה הנדון, לא דובר בנאשם אשר עבר הליך שיקומי "מוסדי" כלשהו. אולם, כב' השופט ס' ג'ובראן מצא כי אין מניעה לחרוג ממתחם העונש בשל שיקולי שיקום, שבאו לידי ביטוי בכך שהנאשם הינו סוחר אומן אשר מקיים עסקים מסחריים תקינים עם סוחרים ישראליים, מאז ביצוע העבירה בה הורשע, כניסה לישראל שלא חוק, לא שב לבצע עבירות נוספות ולימים החל לקבל אישורי כניסה לישראל.

64. כך גם, רע"פ 51/3331 **מדינת ישראל נ' מוחמד אלקרעאן**, (פורסם במאגרים המשפטיים), דחה בית המשפט העליון את ערעורה של המדינה והותיר על כנו את העונש אשר הוטל על הנאשם בבית המשפט המחוזי, ואשר חרג ממתחם הענישה הנוהג בשל שיקולי השיקום אשר התקיימו בעניינו של הנאשם, ואשר באו לידי ביטוי בכך שחלפו שנים רבות מאז ביצוע העבירה, בינתיים הספיק הנאשם לרצות מאסר ממושך בגין עבירה אחרת בה הורשע, ומאז שחרורו מבית הסוהר - הוא נוטה לקיים חיים נורמטיביים, עובד לפרנסתו ולא מסתבך עוד בפלילים. בית המשפט מצא באלה שיקולי שיקום המצדיקים חריגה לקולא ממתחם הענישה הנוהג וזאת חרף העובדה כי הנאשם לא עבר כל הליך שיקומי במוסד טיפולי כלשהו.

65. בעניינינו, שוכנעתי כי הנאשמים מצויים בעיצומו של הליך שיקומי "לא מוסדי". לדידי, ישנו סיכוי של ממש לשיקומם של הנאשמים, וזאת, בין היתר, לאור יציבותם התעסוקתית, היעדר עבר פלילי, העובדה כי מאז ביצוע העבירות, הנאשמים לא הסתבכו עוד בפלילים והבינו את חומרת מעשיהם.

66. בהקשר זה לא אוכל גם להתעלם מהערכת שירות המבחן בכל הנוגע לנאשם 2 לפיה, מבלי להתעלם מחומרת העבירות מן הנאשם 2 נשקפת מסוכנות נמוכה להישנות התנהגות פורצת חוק בעתיד, כשלהערכתו זו הגיע השירות תוך שלקח בחשבון בין היתר את עברו הנקי, הבעת החרטה על מעשיו, קבלת האחריות, תפקודו התקין במישורי חייו השונים עד כה ובכלל זה יציבותו התעסוקתית בשנים האחרונות הבאה לביטוי בהתמדתו במקום עבודתו כנהג משאית בחברת "ח המפרץ" מזה כארבע שנים; אחריותו ומחויבותו למשפחתו והשלכות של ביצוע העבירות על יחסיו עם בת זוגו אשר שימשו גורם מרתיע עבורו.

67. שירות המבחן מצוין כי הנאשם 2 סובל ממחלת הסוכרת והפטטיס B ונוטל בגין טיפול תרופתי, תוך שלהתרשמות השירות, הנאשם 2 בעל מערכת ערכים תקינה בבסיסה אשר גדל בסביבה נורמטיבית אשר מגנה עבריינות, גילה יציבות והתמדה במסגרות השונות בחייו מגיל צעיר, תוך שעשה מאמצים להשתלבות בארץ ובפרנסת משפחתו. שירות המבחן התרשם כי הנאשם 2 מודע לחומרת מעשיו והשלכותיהם ורצון לפצות על מעשיו וכי הנאשם 2 נעדר דפוסים עבריינים מגובשים כאשר הרקע לביצוע העבירות נבע בין היתר מצורך כלכלי וחשיפתו להתנהגות עוברת חוק שגובשה עם הזמן לנורמה סביבתית בה נטל חלק.

68. אף בעניינו של הנאשם 3, יש לקחת בחשבון את הערכת שירות המבחן לפיה, חלוף הזמן מאז ביצוע העבירות, ההליך המשפטי והבושה שחש הנאשם 3 נוכח הסתבכותו בעבירות נושא תיק זה מהווים אפקט הרתעה משמעותי עבורו, המפחית הסיכון להישנות התנהגות פורצת חוק בעתיד, כשלהערכתו זו הגיע השירות תוך שלקח בחשבון מחד, את גורמי הסיכון להישנות התנהגות עבריינית ובכלל זה: את מאפייני אישיותו, קשייו בהתמודדות בעתות משבר, קשייו בפנייה לגורמי תמיכה ולגורמי טיפול בקהילה לטיפול בבנו הסובל ממחלת שרירים, קשייו במתן אמון בגורמים אלה, גורמי הדחק הממשיכים להתקיים גם היום במצבו המשפחתי, ובכלל זה קשייו הכלכליים שבעקבותיהם הוכרז כפושט רגל ונתון לחובות כספיים, קשייו להתייחס באופן רגשי ומעמיק לבחירתו לפנות לפתרון שולי במצבו. ומנגד, את גורמי הסיכוי המשמעותיים לשיקום וביניהם: יכולותיו התפקודיות התקינות, ההתייחסות אותה מתאר כיום בחייו לרבות, יציבותו התעסוקתית כנהג הסעות בחברת תובלה בארבע השנים האחרונות, פנייתו לראשונה בחייו לרשויות לצורך קבלת סיוע בשכר דירה, האחריות אותה נוטל בתפקודיו השונים, הסיוע שמעניק להוריו, והמלצתו החיובית של מעסיקו כיום.

69. גם באשר לנאשם 4, מצאתי לנכון ליתן משקל להערכת שירות המבחן לפיה, מן הנאשם נשקפת מסוכנות נמוכה להישנות התנהגות פורצת חוק. להערכתו זו הגיע השירות תוך שלקח בחשבון מחד, את גורמי הסיכון ובכלל זה את קשייו של הנאשם 4 לבחון חלופות התנהגות ראויות בזמן האירועים נושאי האישום, מבלי שמצא לנכון לערער על הוראותיו של הנאשם 1. ומאידך, את גורמי הסיכוי לשיקום ובכלל זה את עמדותיו כלפי העבירות, הבעת החרטה ולקיחת האחריות על ביצוען, את יכולתו כיום לבחון חלופות ראויות להתנהגות מקדמת, את הכוחות שגילה לאורך השנים להתמודדות עם אירועים משברים בחייו ובכלל זה: ההגירה לישראל, התמודדות עם מחלות כרוניות, גירושין וחובות כספיים, עברו הפלילי הנקי, שביעות רצון מעסיקו מתפקודו והיותו של ההליך המשפטי גורם מרתיע ומציב גבולות עבורו.

70. שירות המבחן התרשם עוד כי הנאשם 4 בעל כוחות לשינוי ולהתמודדות עם קשייו בתחום האישי, הבריאותי, והכלכלי הבא לביטוי בין היתר בהליך השיקומי המשמעותי שעבר בחייו בעקבותיו נגמל מסמים ושינה את אורחות חייו מהקצה אל הקצה, וכי חרף ההתמודדות עם מצב בריאותי מורכב הוא מצליח לגייס כוחות נפשיים לשמירה על תפקוד תקין במישורי חייו השונים, תוך שמירה על רצף ויציבות תעסוקתית. כמו כן, לא ניתן להתעלם מהערכת השירות כי היותו של הנאשם 4 מפרנס ומסייע כלכלית לבני משפחתו המורחבת כמו גם ההליך המשפטי המתנהל כנגדו מהווים גורמים מרתיעים עבורו להישנות התנהגות עוברת חוק.

71. יתרה מכך, שוכנעתי כי טעמו של שירות המבחן לביטול הרשעתם של הנאשמים 2 ו- 3 שעניינו, החשש מפגיעה עתידית במסגרות התעסוקתיות בהם משולבים הנאשמים כיום - יש בו ממש. ניתן ללמוד מהאמור בתסקירים כי קיים חשש ממשי לפגיעה קונקרטית וממשית בפרנסתם של הנאשמים, וכי הם לא יוכלו להמשיך בעיסוקם כנהגי משאיות באם תיוותר הרשעתם על כנה.

72. בעניינו של הנאשם 2 המליץ שירות המבחן על הימנעות מהרשעה לאור ההערכה לפיה, הרשעה תפגע באופן ממשי בתעסוקתו כנהג משאית כפי שעלה ממכתבו של קצין הבטיחות של החברה בה עובד הנאשם 2 כיום, אשר הדגיש כי הרשעה תפגע ביכולתו של הנאשם 2 להיכנס לנמלים שונים בארץ אשר מהווה חלק משמעותי בעבודתו ותוביל לפיטוריו המידיים.

73. בעניינו של הנאשם 3 המליץ שירות המבחן על הימנעות מהרשעה מחשש לפגיעה ישירה בתעסוקתו במקרה של הרשעה כנהג משאית בנמל אשדוד, המספק סחורה למגוון רחב של חברות ובכלל זה לבסיסים צבאיים אף על-פי, שהנאשם 3 לא הציג אישור ממעסיקו לעניין זה, תוך ששירות המבחן התרשם כי יש לכך קשר ישיר לקשייו של הנאשם 3 לפנות למעסיקו ולשתפו אודות הסתבכותו בפלילים. השירות התרשם עוד, כי לאור המאמצים שהנאשם 3 עורך לתפקוד תקין ניכר כי הרשעה בדין עלולה לפגוע במקום עבודתו כיום ובאפשרויות תעסוקתיות בעתיד. כאמור, במהלך הטיעונים לעונש הציג הנאשם 3 מכתב ממעסיקו, ממנו עולה כי הרשעתו תגרור אחריה פיטורים מעבודתו.

74. בנוסף, מצאתי כי בטעמו של שירות המבחן להימנעות מהרשעתו של הנאשם 4 שעניינו הליך השיקום המשמעותי שעבר ושעודנו נתון בו כיום - יש בו ממש.

בעניינו של הנאשם 4 המליץ שירות המבחן על הימנעות מהרשעה לאור הערכה לפיה, האירועים מושאי האישום אינם מאפיינים את התנהגותו בדרך כלל ולאור ההליך השיקומי המשמעותי שעבר במהלך חייו במהלכו נגמל מסמים באמצעות תרופות וזריקות, סיים בהצלחה את תכנית 12 הצעדים של NA תוך שהוא ממשיך גם היום להירתם להליך השיקום ומגיע לפגישות במסגרת אחת לחודש.

75. זאת ועוד, צודקים הסנגורים בטענתם כי עקרון אחדות הענישה מחייב יחס של שקילות בין העונש לו עתרה המאשימה בעניינו של הנאשם 1 לבין העונש שיש להשית הנאשמים בהתאם למעמדם ולחלקם היחסי בעבירות.

כאמור, ביום 7/12/2014 הורשע הנאשם 1 בהתאם להודאתו במסגרת הסדר טיעון בכתב האישום המתוקן. בית המשפט קיבל את הסדר הטיעון שגובש בין הצדדים לעניין העונש וגזר על הנאשם 1 מאסר מותנה בן 8 חודשים למשך 3 שנים, קנס בסך 500 ₪, התחייבות כספית וצו של"צ בהיקף של 220 שעות.

76. אכן, כתב האישום המתוקן ייחס לכל הנאשמים ביצוע בצוותא של עבירות הגניבה וקשירת הקשר לעוון מכוח דיני השותפות (למעט הנאשם 5 לו יוחסה עבירת הגניבה בצוותא חדא בלבד) כאשר העונש המקסימלי לצד העבירות אותן ביצעו הנאשמים שבפניי הינו זהה לעונש המקסימלי לצד העבירות בהן הורשע הנאשם 1. ואולם, לידי, תוצר לוואי מהפעלת עקרון ההלימה שעוגן בתיקון 113 לחוק העונשין ומעקרון אחדות הענישה מחייב, כי תהיה הלימה בין העמדה העונשית שהציגה המאשימה בעניינו של הנאשם 1 לבין העמדה העונשית שהציגה המאשימה בענינם של הנאשמים כנגזרת למעמדם ב"היררכיה" העבריינית ולחלקם היחסי בעבירות.

77. בהקשר זה אין להתעלם מעובדות כתב האישום המתוקן מהן ניתן ללמוד על מעמדו הבכיר של הנאשם 1 בחברה ועל כך שהנאשם 1 עמד בראש הקשר והיה יוזמו. הדבר נלמד הן מסעיף 4 לכתב האישום ממנו עולה כי הנאשם 1 היה בכיר מן הנאשמים האחרים וממונה עליהם מתוקף תפקידו כאיש בטחון של החברה, אשר היה אמון על עבודת הנאשמים 2-5 ובין היתר נדרש לפקח על תנועותיהם ולוודא שהם אינם מועלים בעבודתם וגונבים דלק, והן מן האמור בסעיפים 6 ו-7 לכתב האישום מהם עולה כי במסגרת הקשר ולשם קידומו, היה הנאשם 1 הדמות המרכזית והדומיננטית עת היה מגיע אל מקום הגניבות באמצעות רכב כשהוא מצויד במכלי פלסטיק ובצינורות הכוללים מנגנון לעקיפת החותם האלקטרוני ("הפלומבה") המותקן על גבי מכליות הדלק, וכי בשעה שיתר הנאשמים היו נוסעים מן המקום היה הנאשם 1 אמון על איסוף המכלים ומכירת תכולתם.

78. זאת ועוד, מרכזיותו של הנאשם 1 בביצוע העבירות אף נלמדת מהאמור בתסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו ביום 3/12/2015 ממנו עולה כי הנאשם 1 העלים עין מגניבת הדלק של נהגי המשאיות בתמורה לקבלת דלק לשימוש אישי או לצורך מכירת הדלק לאחרים בתמורה לרווח כספי.

79. לא ניתן אף להתעלם מהערכת שירות המבחן לפיה, מן הנאשם 1 נשקפת מסוכנות בינונית-נמוכה להישנות התנהגות פורצת חוק, כשלהערכתו זו הגיע השירות תוך שלקח בחשבון בין היתר את השיקולים הבאים: חלקו הפעיל של הנאשם 1 בארגון ובתכנון הגניבות, פעילותו בתחכום ובעורמה, הרקע לביצוע העבירות על ידו שנבע ממניע כלכלי ומתוך צורך בהעלאת דימויו הסביבתי תוך ביסוס מעמדו החברתי, ומהתרשמות השירות לפיה, הנאשם 1 אחוז במערכת ערכים לקויה ובמערכת מוסר סובייקטיבית.

80. זאת ועוד, דבריו של הנאשם 1 בפני שירות המבחן בנוגע לדומיננטיות שלו בביצוע העבירות אף עולה בקנה אחד עם הדברים שמסרו הנאשמים 2-4 בפני שירות המבחן.

81. בהינתן מדיניות הענישה בעבירות אותן עבר הנאשם 1 כפי שהוצגה לעיל, אין ספק כי עמדתה העונשית של המאשימה בנוגע אליו הינה עמדה מקלה. חזקה על המאשימה כי היא לקחה במניין שיקוליה לעונש בעניינו של הנאשם 1 את מעמדו הבכיר בחברה, את מרכזיותו בביצוע העבירות, את השיהוי הניכר בהגשת כתב האישום בעניינו, את עברו הפלילי הנקי, את חלופי הזמן מאז בוצעו העבירות, כמו גם את המלצת שירות המבחן אשר נמנע מלהמליץ על הימנעות מהרשעה בעניינו. משעשתה כן המאשימה ברי יש מקום לקבוע את עונשם של יתר הנאשמים תוך שמירה על יחס של שקילות אל מול העונש שנגזר על הנאשם 1 בהתאם למעמדם ולחלקם היחסי בעבירות.

82. בנסיבות אלה ברי, כי אין חומרתן של העבירות שבוצעו על ידי הנאשם 1 כחומרתן של העבירות שבוצעו על ידי הנאשמים 2-4.

ראו לעניין זה הדברים שנאמרו ב"פ 2580/14 ו"פ 3539/14 חסן וסברי נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים המשפטיים):

"עקרון אחדות הענישה הוא עקרון יסוד במשפט הפלילי אשר נועד להבטיח שוויון בפני החוק ולמנוע שרירות בענישה. עקרון זה מורה כי יש להחיל שיקולי ענישה דומים על מי שביצעו עבירות דומות במהותן, בנסיבות דומות ובעלי נסיבות אישיות דומות. עקרון זה מקבל משנה

חשיבות כאשר מדובר בנאשמים שונים המורשעים בגדרה של אותה פרשה. במצב דברים זה מצדד עקרון אחדות הענישה בהטלת עונשים דומים על מי שביצעו מעשים דומים וכן בשמירה על יחס של שקילות בין מבצעייהם של מעשים הנבדלים זה מזה במנינם, חומרתם או בנסיבותיו האישיות של המבצע "

ראו והשוו לעניין זה גם: ע"פ 7907/14 ואזנה נ' מדינת ישראל ו ע"פ 900/11 עטאללה נ' מדינת ישראל (פורסמו במאגרים המשפטיים)

לטעמי, באיזון הכולל נדמה, כי בחינת ההבחנות שלעיל בין עניינו של הנאשם 1 לענינם של הנאשמים 2-4 באספקלריה של עקרון אחדות הענישה מגלה, כי לא קיים יחס מספק של שקילות בעמדתה העונשית של המאשימה ביחס לכל אחד מהם.

83. זאת ועוד, לא אוכל להתעלם מכך כי הצדדים הגיעו להסדר טיעון סגור לעניין העונש בענינו של הנאשם 5 אשר כתב האישום תוקן בענינו כך שיוחסה לו עבירת הגניבה בצוותא חדא בלבד וביום 8/6/2014 הנאשם 5 בית המשפט נמנע מהרשעתו בדין והשית עליו פיצוי בסך 1000 ₪ לעמותת על"ם. יש ממש בטענת הסנגורים לפיה, תוצר לוואי מהפעלת עקרון ההלימה שעוגן בתיקון 113 לחוק העונשין ומעקרון אחדות הענישה מחייב גם, כי תהיה הלימה בין העמדה העונשית שהציגה המאשימה בענינו של הנאשם 5 לבין העמדה העונשית שהציגה המאשימה בענינם של הנאשמים 2-4 כנגזרת למעמדם ולחלקם היחסי בעבירות.

84. בחינת נסיבותיו הקונקרטיות של המקרה מגלה מחד, כי אין זהות בין חומרתה של העבירה אותה ביצע הנאשם 5 בהיבט של סוג העבירה, מספר הגניבות והיקפן לבין חומרת העבירות אותן ביצעו הנאשמים 2 ו-3 ומנגד, כי העבירה אותה עבר הנאשם 5 דומה במהותה ובהיקפה באופן יחסי לעבירות אותן עבר הנאשם 4, למעט סוג העבירות המיוחדות לכל אחד מהם. ואולם, כידוע מלאכת הענישה אינה יכולה להידמות לפעולת חישוב אריתמטית ועקרון אחדות הענישה אינו יכול להוביל להעתקה מכאנית ומאולצת של עונשים או של שיקולי ענישה מנאשם אחד למשנהו, אין המדובר בעקרון-על שאין אחריו ולא כלום, אלא בשיקול אחד בלבד במכלול השיקולים הרלבנטיים לענישה. לטעמי, באיזון הכולל נדמה, כי גם בחינת ההבחנות שלעיל בין הנאשמים לבין ענינו של הנאשם 5 באספקלריה של עקרון אחדות הענישה מגלה, כי לא קיים יחס מספק של שקילות בעמדתה העונשית של המאשימה ביחס לכל אחד מהם.

85. לדידי, השיקולים הפרטניים במקרה זה מצדיקים הקלה משמעותית בעונשם של הנאשמים וסטייה מהמתחם שקבעתי לעיל, על אף חומרת מעשיהם. נסיבות המקרה, כעולה מתסקירי שרות המבחן בייחוד הרצון הכן שהפגינו הנאשמים לשקם את חייהם ולהעלותם על מסלול נורמטיבי הבא לביטוי ביציבותם התעסוקתית לאורך השנים ובהימנעות ממעורבות פלילית - מטים את הכף להעדפת השיקול השיקומי.

ראו והשוו לעניין זה הדברים שנאמרו ברע"פ 362/14 נאשף נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים המשפטיים):

" .. בהקשר זה אני מוצא לנכון להעיר עוד כי שיקולי שיקום הם, אמנם, בעלי מעמד חשוב עת מאזן בית המשפט בין שיקולי הענישה, הגמול וההרתעה, במלאכת גזירת הדין. במקרים שבהם נרתם הנאשם להליך שיקומי, או מראה נכונות כנה לעשות כן (ההדגשות אינן במקור-נ.ש.מ). -.

עשויים שיקולי השיקום אף לגבור על שיקולי ההרתעה והגמול (ראו: דברי חברי, השופט א' שהם, ברע"פ 3711/13 הושיאר נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (16.7.2013)). ואולם, ההתחשבות בשיקולים אלה נתונה לשיקול דעתו של בית המשפט והיא איננה בגדר חובה, גם לאחר תיקון 113 לחוק העונשין. בית המשפט יטה לבכר את שיקולי שיקומו של הנאשם על פני שיקולים אחרים כאשר הוא משתכנע כי הנאשם השתקם ושינה את דרכיו, או כי קיים סיכוי ממש לשיקומו, וכך הוא "במקום שנראה כעקבי הליך השיקום שבו מצוי המבקש - המערער" (ראו רע"פ 8665/12 ברהנה נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (2.5.2013)) - ואילו השמתו של הנידון מאחורי סורג ובריוח עלולה לאיין את ההליך השיקומי, או לפגוע בו באופן ניכר".

86. זאת ועוד, סעיף 40ד(א) לחוק העונשין קובע כי מקום בו מצא בית המשפט כי "הנאשם השתקם או כי יש סיכוי של ממש שישתקם", רשאי הוא לסטות ממתחם העונש אשר נקבע ולגזור על הנאשם עונש החורג לקולא מאותו מתחם. בעניין זה, ראו את האמור בסעיפים 62-65 בגזר דין זה.

87. בהקשר זה יצוין כי לא מצאתי נימוקים כבדי משקל אשר יצדיקו סטייה מהמלצת שירות המבחן לעניין ההרשעה אם כי לדידי בעניינם של הנאשמים 2 ו-3 ניתן להשיג את מטרות הענישה באמצעות השתת רכיבי גמול בדרך של עונש שיקומי חינוכי בדמות ביצוע עבודות לתועלת הציבור בהיקף נרחב יותר מזה שהומלץ על ידי שירות המבחן, פיצוי, לצד עונש הרתעתי בדמות התחייבות להימנע מביצוע עבירה וכי בעניינו של הנאשם 4 ניתן להסתפק בענישה הרתעית בדמות חתימה על התחייבות להימנע מביצוע עבירה ופיצוי לחברה. כידוע, המלצת שירות איננה מחייבת את בית המשפט אשר אמון על בחינת אינטרסים רחבים מאלה שבוחן שירות המבחן. זאת ועוד, לדידי עתירת המאשימה להרשעת הנאשמים יאה בה כדי להסיג לאחור את הישגיהם השיקומיים של הנאשמים.

88. בבואי לגזור את עונשם של הנאשמים ובהתאם לסעיף 40ג(ב) לחוק העונשין, מצאתי להתחשב בהודאתם של הנאשמים; בעובדה שזוהי הסתבכותם הראשונה עם החוק; בנסיבותיהם האישיות כפי שפורטו בהרחבה בתסקירי שירות המבחן; בעובדה כי העבירות בוצעו על פני זמן קצר יחסית שבסופו זנחו את ביצוע העבירות; בחלוף הזמן מאז ביצוע העבירות (מבלי לזקוף עניין זה לחובתו של מי מהצדדים); בפגיעה של העונש וההרשעה בנאשמים ובמשפחתם לרבות בשל גילם;

בהתרשמותי לפיה להליכים המשפטיים ולחלוף הזמן אפקט מרתיע ומציב גבולות עבורם; כן נתתי דעתי לשיקולים של הרתעת היחיד והרתעת הרבים.

משכך, אני נמנעת מלהרשיע את הנאשמים ודנה אותם לעונשים הבאים:

בכל הנוגע לנאשמים 2 ו-3 :

א. כל אחד מהנאשמים יחתום על התחייבות כספית על סך 5,000 ₪ שלא לעבור עבירה בה הודה וזאת לתקופה של שנה מהיום. אם לא תיחתם ההתחייבות תוך 7 ימים, ייאסר כל אחד מן הנאשמים למשך 10 ימים.

ב. צו שירות של"צ בהיקף של 200 שעות.

הנאשם 2 יבצע את עבודות השל"צ במתנ"ס גן יבנה בתפקידי אחזקה וסיוע כללי.

באשר לנאשם 3, שירות המבחן יגבש עבורו תכנית של"צ תוך 30 יום מהיום, לאחר גיבוש התכנית אאשרה ללא צורך בקיום דיון נוסף.

הובהרה לנאשמים חשיבות שיתוף הפעולה עם שירות המבחן בביצוע עבודות השל"צ ומשמעות היעדר שיתוף הפעולה.

ג. כל אחד מהנאשמים ישלם קנס בסך ₪500.

הקנס ישולם בשני שיעורים שווים ורצופים כשהראשון שבהם ביום 14.08.2015.

בכל הנוגע לנאשם 4:

א. הנאשם 4 יחתום על התחייבות כספית על סך 5,000 ₪ שלא לעבור עבירה בה הודה וזאת לתקופה של שנה מהיום. אם לא תיחתם ההתחייבות תוך 7 ימים, יאסר למשך 10 ימים.

ב. הנאשם 4 ישלם קנס בסך 500 ₪.

הקנס ישולם בשני שיעורים שווים ורצופים כשהראשון שבהם ביום 14.08.2015.

העתק גזר הדין בדחיפות לשירות המבחן.

ניתנה והודעה היום כ"ז תמוז תשע"ה,

14/07/2015 במעמד הנוכחים.

נגה שמואלי-מאייר, שופטת